

CONSILIUL LEGISLATIV

AVIZ

**referitor la proiectul de Ordonanță de urgență pentru
modificarea și completarea Legii nr. 448/2006 privind
protecția și promovarea drepturilor
persoanelor cu handicap**

Analizând proiectul de Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr. 188 din 25.05.2023 și înregistrat la Consiliul Legislativ cu nr. D602/25.05.2023,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, cu completările ulterioare, și al art. 33 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ, cu modificările ulterioare,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu următoarele observații și propuneri:

1. Proiectul de ordonanță de urgență are ca obiect modificarea și completarea Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

2. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

3. La **preambul, la primul paragraf**, referitor la norma de trimitere invocată, respectiv „art. 1 pct.16 din Legea nr. 96/2023 pentru modificarea și completarea Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap”, având în vedere dispozițiile art. 62 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările

și completările ulterioare, este de analizat dacă aceasta nu ar trebui să se rezume, în mod direct, la actul normativ de bază, respectiv Legea nr. 448/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La **al doilea paragraf**, pentru suplețea textului, precum și pentru redarea denumirii actuale a ministerului menționat, este necesară înlocuirea sintagmelor „art. 90² alin.(2) și alin.(3)” și „ministrului muncii, familiei și protecției sociale” cu sintagmele „art. 90² **alin. (2) și (3)**” și „ministrului **muncii și solidarității sociale**”.

La **al cincilea paragraf**, pentru rigoarea exprimării, este necesară revederea sintagmei „**de garantare a garantare**”.

La **al unsprezecelea paragraf**, pentru o corectă exprimare, este necesară revederea sintagmelor „cu *dezabilități*” și „nu a fost luate în calcul”.

4. Cu titlu preliminar, referitor la soluțiile legislative preconizate, atragem atenția asupra faptului că, pentru a nu se aduce atingere dreptului fundamental la protecție a persoanelor cu handicap, prevăzut la art. 50 din Constituție, sfera beneficiarilor și conținutul drepturilor prevăzute în textele proiectului nu trebuie să fie mai restrânse decât cele prevăzute în textele în vigoare.

5. La art. I pct. 3, la textul propus pentru **art. 24 alin. (9) teza I**, semnalăm că, potrivit intenției inițiatorului, astfel cum reiese din Nota de fundamentare, se urmărește „*reglementarea unei proceduri mai flexibile și facile, pentru persoanele cu handicap grav sau accentuat, de a beneficia de gratuitatea la transportul cu autoturismul, inclusiv prin acordarea de tichete pe suport electronic*”, însă, din analiza textului propus, se constată că acesta restrânge dreptul de gratuitate la transport cu autoturismul doar la nivel interurban.

Astfel, potrivit formei *de lege lata* a art. 24 alin. (9) teza I, „*Persoanele cu handicap grav sau accentuat pot opta, la cerere, pentru acordarea gratuității la transportul interurban sau pentru acordarea de bonuri de carburant și/sau de bonuri valorice pentru alimentarea mijloacelor de transport electrice ori pentru decontarea carburantului necesar deplasării cu autoturismul aflat în proprietatea acestora, familiei, asistentului personal sau însoțitorului, fără a depăși suma de 1.500 lei, anual, pentru persoanele cu handicap grav, respectiv 750 lei, anual, pentru persoanele cu handicap accentuat*”. După cum se poate observa, potrivit formei în vigoare a textului menționat, persoanele cu handicap

grav sau accentuat au dreptul la acordarea de bonuri de carburant și/sau de bonuri valorice pentru alimentarea mijloacelor de transport electrice ori pentru decontarea carburantului necesar deplasării cu autoturismul aflat în proprietatea acestora, familiei, asistentului personal sau însoțitorului, **indiferent de locul unde se deplasează** (textul de lege nu face nicio distincție în acest sens), ceea ce înseamnă că transportul nu trebuie să fie doar interurban, ci poate fi, de exemplu, și în interiorul aceleiași localități sau interjudețean.

În acest context, având în vedere intenția inițiatorului, astfel cum reiese din Nota de fundamentare, precum și pentru evitarea afectării dreptului fundamental la protecție a persoanelor cu handicap, prevăzut la art. 50 din Constituție, este necesară revederea și reformularea textului, astfel încât persoanele cu handicap grav sau accentuat să nu beneficieze de mai puține drepturi decât cele prevăzute în textul în vigoare.

La **teza a II-a**, semnalăm că norma este neclară prin folosirea sintagmei „În această situație”, întrucât nu se înțelege la ce situație se referă, fiind necesară reformularea textului.

6. La art. I pct. 4, la textul propus pentru **art. 24 alin. (10¹)**, pentru o exprimare juridică adecvată în context, propunem înlocuirea sintagmei „Indexarea limitelor stabilite la alin.(9)” cu sintagma „**Actualizarea sumelor prevăzute la alin. (9)**”.

Totodată, pentru predictibilitatea normei și asigurarea caracterului complet al acesteia, este necesar ca textul să prevadă și indicatorul în funcție de care se face actualizarea sumelor vizate. În acest sens, recomandăm a se avea în vedere, ca model, textul art. 33² din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă.

7. La art. I pct. 5, la textul propus pentru **art. 24 alin. (12)**, pentru respectarea principiului ierarhiei actelor normative, prevăzut la art. 4 din Legea nr. 24/2000, precum și pentru simetria formelor juridice, este necesar ca metodologia de acordare a drepturilor prevăzute la alin. (9) și (10) să fie stabilită prin hotărâre a Guvernului, similar modalității de acordare a drepturilor prevăzute la alin. (1)-(6), care, potrivit art. 24 alin. (8) în forma *de lege lata*, se stabilește prin hotărâre a Guvernului. Observația se impune în condițiile în care atât drepturile prevăzute la alin. (1)-(6), cât și cele prevăzute la alin. (9)-(10) privesc dreptul la transport gratuit sau decontat al persoanelor cu

handicap. În consecință, este necesară revederea și reformularea textului.

8. La **art. I pct. 7**, la textul propus pentru **art. 78 alin. (2)**, pentru respectarea uzanțelor normative, sintagma „alineatul (2)” se va înlocui cu sintagma „**alin. (2)**”.

9. La **art. I pct. 11**, întrucât partea dispozitivă are în vedere modificarea în integralitate a unui articol, propunem inserarea abrevierii „**Art. 90³**” în fața textului propus pentru alin. (1).

10. La **art. I pct. 14**, la textul propus pentru **art. 100 alin. (2¹)**, având în vedere că, potrivit textului preconizat, Comisia Superioară urmează să realizeze constatarea contravențiilor prevăzute la art. 100 alin. (1) lit. h), se impune ca prin proiect să se intervină legislativ și asupra normelor din actul normativ de bază care reglementează atribuțiile Comisiei Superioare și actele pe care aceasta le emite.

Menționăm că, întrucât Comisia Superioară este un organism colectiv, pentru constatarea contravențiilor nu pot fi aplicate, în completare, dispozițiile art. 15 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, care au în vedere constatarea contravenției prin proces-verbal încheiat de către anumite persoane, denumite în mod generic agenți constataitori.

Precizăm că este necesar ca actul prin care se realizează constatarea contravenției de către Comisia Superioară să fie delimitat cu claritate de celelalte decizii ale acesteia, care, potrivit art. 90² alin. (4), se atacă în contencios administrativ. Avem în vedere faptul că, în cazul contravențiilor, exercitarea căii de atac nu se poate face decât după aplicarea sancțiunii și trebuie să vizeze actul prin care aceasta a fost aplicată.

Pe de altă parte, precizăm că, pentru corectitudinea reglementării, textul trebuie să **prevadă în mod expres entitatea care aplică sancțiunea**, precum și **modalitatea** de aplicare a respectivei sancțiuni, întrucât în această situație nu pot fi aplicate în completare dispozițiile art. 21 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001.

În acest sens, este de analizat în ce măsură sancțiunea ar putea fi aplicată de corpul de control al Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Persoanelor cu Dizabilități, așa cum prevede textul propus, întrucât acesta este o structură din cadrul Autorității.

Totodată, ținând seama de specificul constatării contravenției și aplicării sancțiunii în această situație, pentru asigurarea unei reglementări complete, este necesar să se prevadă în mod expres care este calea de atac împotriva actului prin care este constatată și sancționată contravenția prevăzută la art. 100 alin. (1) lit. h).

11. La **art. I pct. 15**, la textul propus pentru **art. 100³ alin. (3)**, pentru rigoare normativă, expresia „din aplicarea amenzilor prevăzute la alin. (2)” trebuie înlocuită cu sintagma „din aplicarea amenzilor **pentru săvârșirea contravenției prevăzute la alin. (1)**”.

12. La **art. II**, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, propunem reformularea textului, astfel:

„**Art. II. - Procedura prevăzută la art. 90³ alin. (9) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost **modificată prin** prezenta ordonanță de urgență, se aprobă în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a **prezentei ordonanțe** de urgență”.

13. La **art. III**, semnalăm că soluția legislativă privind intrarea în vigoare a dispozițiilor referitoare la contravenții de la data publicării actului normativ în Monitorul Oficial al României, Partea I, reprezintă o derogare de la dispozițiile art. 4 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, potrivit cărora respectivele dispoziții intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării, în cazuri urgente putându-se prevedea un termen mai scurt, dar nu mai puțin de 10 zile.

Prin urmare, norma propusă trebuie să debuteze cu sintagma „**Art. III. - Prin derogare de la dispozițiile art. 4 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare, prevederile art. I pct. 12 și 15 intră în vigoare ...**”.

14. La **art. IV**, referitor la termenul de 90 de zile propus pentru modificarea în mod corespunzător a Hotărârii Guvernului nr. 268/2007, este necesară reconsiderarea acestuia și reducerea la maximum 30 de zile, astfel încât să fie justificat caracterului urgent al măsurilor preconizate prin prezentul proiect.

Totodată, pentru corectitudinea informației, este necesară revederea titlului Hotărârii Guvernului nr. 430/2009, întrucât aceasta figurează în evidențele legislative cu titlul: „... privind aprobarea plății contribuției financiare a României pentru activitățile de implementare a Abordării Strategice a Managementului Internațional al Chimicalelor”.

15. La art. V, pentru precizia trimiterii, este necesară completarea sintagmei „art. 24 alin.(9)” cu sintagma „din Legea nr. 448/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare”. Observația este valabilă, în mod corespunzător, și pentru sintagma „art. 90² alin. (1) lit. c)”, folosită la art. VI.

PREȘEDINTE
Florin IORDACHE

/

București
Nr. 552/25.05.2023